

Obszary Natura 2000 na terenie powiatu krośnieńskiego

Na terenie powiatu krośnieńskiego występują formy przyrody objęte ochroną Natura 2000, są to:

- PLH180001 Ostoja Magurska
- PLB180002 Beskid Niski
- PLH180015 Łysa Góra
- PLH180014 Ostoja Jaśliska
- PLH180016 Rymanów
- PLH180018 Trzciana
- PLH180009 Sztolnie w Węglówce
- PLH180011 Jasiołka

Opis obszarów Natura 2000 przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej.

Lp.	Kod obszaru	Nazwa	Typ Ostoje	Obszar (ha)	Powiat
1.	PLH180001	Ostoja Magurska	I	20084,5	Gorlicki, Jasielski, Krośnieński
<p>Obszar leży w środkowej części Beskidu Niskiego, w górnej części doliny Wisłoki. Obejmuje on na północy pasmo Magury Wątkowskiej (Wątkowa 47 m n.p.m. i Kornuty 830 m n.p.m.). Na południu obszar ciągnie się wzdłuż granicy ze Słowacją, obejmując Pasma Graniczne. Wschodnia część terenu tworzy ciąg pojedynczych garbów (Świerzowa 803 m n.p.m., Kolanin 707 m n.p.m., Kamień 714 m n.p.m.). Rzeźba terenu charakteryzuje się występowaniem garbów i długich grzbietów przebiegających z północnego zachodu na południowy wschód, porozdzielanych dolinami pochodzenia denudacyjnego i erozyjnego. Obszar obejmuje Magurski Park Narodowy wraz z sąsiadującym terenem ważnym dla ochrony nietoperzy: rezerwat Kornuty oraz pasem łąk wilgotnych przy północnej granicy Parku. Ostoja tworzy jeden kompleks (głównie leśny), rozdzielony w części zachodniej doliną rzeki Wisłoki, natomiast w części wschodniej dolina potoku Wilsznia. Niewielkie powierzchnie zajmują enklawy zbiorowisk nieleśnych. Ponieważ przez teren Beskidu Niskiego przebiegają granice zasięgów występowania wielu gatunków roślin naczyniowych, jego roślinność ostoje ma charakter przejściowy pomiędzy Karpatami Wschodnimi a Zachodnimi. W paśmie górskim Beskidu Niskiego wyróżnia się tylko dwa pietra roślinne - pogórza i regła dolnego. Obszar w większości na terenie Magurskiego Parku Narodowego (19 439 ha; 1994); Rezerwat przyrody Kornuty (11,9 ha, 1953).</p>					
2.	PLB180002	Beskid Niski	F	151966,60	Gorlicki, Nowosądecki, Jasielski, Krośnieński , Sanocki
<p>Obszar znajduje się w górach położonych w miejscu zwężenia i największego obniżenia łuku karpackiego. Ich wysokość nie przekracza 1000 m n.p.m. Zachodnia część gór zbudowana jest z warstw jednostki magurskiej, gdzie w wielu miejscach na wierzchołkach wzniesień piaskowce tworzą skaliste formy. Wąskie pasma o stromych stokach i grzbietach twardełcowych ciągną się względem siebie równolegle w kierunku NW-SE. Wschodnią część budują stromo ustawione fałdy i łuski dukielskie i tu głównym rysem rzeźby są wyniesione grzbiety (np.</p>					

	Cergowa Góra). Na stromych zboczach i w głębokich lejach źródłowych występują liczne rozległe osuwiska (najbardziej znane w Lipowicy koło Dukli). W Beskidzie Niskim znajdują się obszary źródliskowe Białej, Ropy, Wisłoki, Wisłoka, Jasiołki, które prowadząc swe wody ku północy płyną niekiedy obniżeniami równoległe do grzbietów lub przecinają je w poprzek głębokimi przełomami. Obficie występują wody mineralne. Roślinność układa się w dwa pietra: piętro pogórza - zajęte głównie przez pola uprawne, łąki, a tylko na niewielkich powierzchniach przez lasy gradowe - i piętro regla dolnego porośnięte buczyną i nasadzeniami świerkowymi. Występują następujące formy ochrony: Park Narodowy: Magurski (19012,7 ha) Rezerwat Przyrody: Cisy w Nowej Wsi (2,2 ha) Igiełki (27,9 ha) Kornuty (11,9 ha) Modrzyna (17,7 ha) Przełom Jasiołki (123,4 ha) Rezerwat Tysiąclecia na Cergowej Górze (63,5 ha) Wadernik (10,7 ha) Źródlika Jasiołki (1585,0 ha) Park Krajobrazowy: Jaśliski (18682,7) (20911,0 ha)				
3.	PLH180015	Łysa Góra	K	2743,79	Jasielski, Krośnieński
	Obszar obejmuje masyw wzgórza Łysa Góra (641 m n.p.m.), położonego k. Nowego Imigrodu. Grzbiet jest pofałdowany, z kilkoma siodłami. W przyszczytowej partii znajduje się wiele źródeł. Wypływające z nich potoki wrzynają się w podłoże, dając początek głębokim jarom o urwistych brzegach, gdzie często tworzą się osuwiska. Teren porośnięty jest lasem - starodrzewiem jodłowo-bukowym (Dentario glandulosae-Fagetum) z bardzo obfitym występowaniem cisa pospolitego <i>Taxus baccata</i> . W jarach, zwłaszcza po północnej stronie, zlokalizowane są płaty jaworzyn (zespoły: Sorbo-Aceretum, Lunario-Aceretum i Phyllitido-Aceretum). Kompleks leśny otaczają łąki (w dużej części ostatnio nieużytkowane) i pola uprawne. Zabudowa wsi związana jest z głębokimi obniżeniami wokół masywu. Rezerwat przyrody Łysa Góra (160,74 ha, 2003); Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego (81 962 ha, 1996); enklawa Magurskiego Parku Narodowego (19 439 ha, 1994) pod nazwą Mały Lasek (k. Nowego Imigrodu).				
4.	PLH180014	Ostoja Jaśliska	K	29279,04	Jasielski, Krośnieński, Sanocki
	Obszar obejmuje górne dorzecze Jasiołki i źródlika Wisłoka we wschodniej części Beskidu Niskiego, aż po Cergową Górę oraz Zawadkę Rymanowską i Królik Polski na północy. Teren stanowi strefę przejściową pomiędzy dwiema jednostkami geomorfologicznymi łańcucha Karpat Wschodnich i Zachodnich, między Przełęczami Dukielską i Łupkowską. Rzeźba terenu ma łagodny charakter, wzniesienia nie przekraczają 1000 mnpm., deniwelacje wynoszą 450-550 m. Najwyższe szczyty tego obszaru to Kamień (863 m npm), Danawa (841 m npm), Kanasiówka (823 m npm). W dolinach i na zboczach występują tarasy i spłaszczenia erozyjne. Interesującą budowę geologiczną wykazują okolice wzgórza Piotruś (727 m npm) i Ostrej (687 m npm), gdzie Jasiołka tworzy malowniczy przełom. W strefie szczytowej Piotrusia oraz w masywie Kamienia nad Jaśliskami znajduje się ciąg skałek zbudowanych z piaskowca oraz rumowiska skalne. Na Górze Cergowej występują liczne jaskinie. Większa część obszaru pokrywają lasy o wysokim stopniu naturalności zbiorowisk roślinnych. Dominują żyzne buczyny karpackie. Tereny otwarte to głównie dawne pastwiska i łąki, na których zaprzestano w ostatniej dekadzie użytkowania. Bogata jest sieć rzeczna, liczne źródlika i wysięki wody, wokół których formują się młaki. Jaśliski Park Krajobrazowy (20 911 ha, 1992); Rezerwaty przyrody: Kamień nad Jaśliskami (303,32 ha, 1976), Modrzyna (17,69 ha, 1953), Przełom Jasiołki (123,41 ha, 1976), Wadernik (10,72 ha 1989), Źródlika Jasiołki (1585,01 ha, 1994), Rezerwat tysiąclecia na Cergowej Górze (61 ha, 1963), Cisy w Nowej Wsi (2,18 ha, 1957), Bukowica (292,92 ha, 1996).				
5.	PLH180016	Rymanów	K	5181,81	Krośnieński, Sanocki
	Obszar położony jest na Pogórzu, na północ od Jaśliskiego Parku Krajobrazowego. Kościół w Rymanowie Zdroju położony jest w pobliżu rzeki w sąsiedztwie parku i ruchliwej jezdni. Strych i wieża murowanego kościoła. Strych nieużytkowy, z niewielką ilością szczelin i zakamarków, kryty blachą. Strop ocieplony wełną mineralną nie zabezpieczona folią. Wieża z żaluzjami w oknach. Wlot do schronienia przez duże otwory na wieży. Cerkiew położona nad brzegiem jeziora zaporowego na Wisłoku, które otacza ją z trzech stron. W bliskim sąsiedztwie zabudowania wiejskie, łąki, pola i lasy mieszane. Strych drewnianej, zabytkowej cerkwi, kryty				

	blachą. Dach w fatalnym stanie.				
6.	PLH180018	Trzciana	I	2285,53	Krośnieński
	Obszar leży na terenie Beskidu Niskiego. Trzciana leży przy drodze Dukla - Barwinek. Pustelnia Św. Jana z Dukli znajduje się w lesie, poza miejscowością. Samotny budynek położony na zboczu stromej góry, otoczony lasem mieszanym. Strych nieużytkowy kamiennego kościoła, kryty blachą. Brak wejścia na strych. Duże wloty przez dwa niezamykane okrągłe otwory.				
7.	PLH180009	Sztolnie w Węglówce	B	37,00	Krośnieński
	Zespół sztolni położonych w gm. Korczyna, pow. krośnieński, woj. podkarpackie, w lasach na terenie Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego. Sztolnie leżą w granicach Czarnorzecko - Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego.				
8.	PLH180011	Jasiołka	K	686,73	Krośnieński
	Ostoja obejmuje odcinek rzeki Jasiołki wraz z jej doliną. Rzeka Jasiołka jest prawobrzeżnym dopływem rzeki Wisłoki na 103 km jej biegu. Źródłiska tej rzeki znajdują się na zachodnich stokach góry Kanasiówka leżącej w Beskidzie Niskim. Długość badanej rzeki wynosi 76 km a powierzchnia dorzecza 513km ² . Jasiołka płynie w większości po utworach fliszowych o warstwach biegnących pod kątem 100-280 stopni w niezbyt głębokiej, ale szerokiej dolinie zagospodarowanej rolniczo. Dno rzeki, skalno-kamieniste, budują utwory fliszowe. Dużą powierzchnię zajmują w korycie kamienie będące wynikiem erozji fliszu o średnich rozmiarach oscylujących w granicach 100-150mm. Rzeka charakteryzuje się dynamizmem procesów transportowych, w wyniku, których powstają łachy żwirowe. Jasiołka płynie w szerokim korycie skalnym, które poprzecinane jest licznymi uskokami, kaskadami oraz miejscami spokojnego nurtu. "Meandrowanie" ogranicza się do przerzucania nurtu w obrębie szerokiego koryta skalnego, dzięki czemu następuje zróżnicowanie prędkości wody w korycie, co jest istotnym warunkiem dla występowania skótki gruboskorupowej. Płynie głęboko wcięta, malownicza dolina. W górnym biegu dno Jasiołki jest kamienisto żwirowe, z niewielką liczbą naturalnych progów skalnych. Brzegi koryta potoku są zakrzaczone i zalesione, przez co woda nie nagrzewa się. Porost roślinności wodnej jest słaby i ograniczony zasadniczo do glonów nitkowatych i krzaczkowatych, oraz niewielkiej ilości mchu.				

Typy obszarów Natura 2000

- A** Wydzielone OSO (Obszary Specjalnej Ochrony), bez żadnych połączeń z innymi obszarami Natura 2000.
- B** Wydzielone SOO (Specjalne Obszary Ochrony), bez żadnych połączeń z innymi obszarami Natura 2000.
- C** Powierzchnia wydzielonego OSO (Obszary Specjalnej Ochrony) odpowiada wydzielonemu SOO (Specjalne Obszary Ochrony)
- D** OSO (Obszary Specjalnej Ochrony), który graniczy z innym obszarem Natura 2000 – OSO (Obszary Specjalnej Ochrony) lub SOO (Specjalne Obszary Ochrony), ale się z nim nie przecina.
- E** SOO (Specjalne Obszary Ochrony), który graniczy z innym obszarem Natura 2000 - OSO (Obszary Specjalnej Ochrony) lub SOO (Specjalne Obszary Ochrony), ale się z nim nie przecina.
- F** Obszar OSO (Obszary Specjalnej Ochrony), całkowicie zawierający w sobie obszar SOO (Specjalne Obszary Ochrony)
- G** Obszar SOO (Specjalne Obszary Ochrony), całkowicie zawierający w sobie obszar OSO (Obszary Specjalnej Ochrony).
- H** Wydzielony OSO (Obszary Specjalnej Ochrony), całkowicie leżący wewnątrz SOO (Specjalne Obszary Ochrony)
- I** SOO (Specjalne Obszary Ochrony), zawierający w sobie wydzielony OSO (Obszary Specjalnej Ochrony)
- J** OSO (Obszary Specjalnej Ochrony), częściowo przecinający się z SOO (Specjalne Obszary Ochrony) K SOO (Specjalne Obszary Ochrony), częściowo przecinający się z OSO (Obszary Specjalnej Ochrony).